

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.I.30.249/2023/7.

A tanács tagjai: Dr. Szabó Klára a tanács elnöke

Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Novák Zoltán kamarai jogtanácsos

Az alperesek: I. rendű alperes I. rendű

(I. rendű alperes címe)

II. rendű alperes II. rendű

(I. rendű alperes címe)

Az alperesek képviselője:

alperesek képviselője

(alperesek képviselőjének címe.;

ügyintéző: dr. Horváth-Bondi Dániel ügyvéd)

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 43.Pf.635.492/2022/5.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.P.88.481/2021/23.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 579.707 (ötszázhetvenkilencezer-hétszázhet) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Felhívja a felperest, hogy 15 napon belül leletezés terhe mellett fizessen meg további 832.587 (nyolcszázharminckétezer-ötszáznyolcvanhét) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesek adósokként és zálogkötelezetteként 2008 augusztusában deviza alapú fogyasztói kölcsön- és zálogszerződést kötöttek egy hitelezővel. A kölcsönszerződés 8. pontja szerint „[a]z Adós kifejezetten nyilatkozik, hogy a Hitelező felvilágosítását, mely szerint a jelen Kölcsön vonatkozásában árfolyamkockázata áll fenn, mivel abban az esetben, ha a Forint/Deviza árfolyam változik, a Kölcsön törlesztésének fedezete (Adós jövedelme) pedig nem Deviza forrású, a kölcsön havi törlesztőrészletének Forintban kifejezett összege növekedhet, Adós megértette és ezen információ tudatában is kifejezetten kijelenti, igénybe kívánja venni az e szerződésben meghatározott Kölcsön összeget, illetve igényli a Deviza nyilvántartást”.

[2] A hitelező 2013. április 29-én a kölcsönszerződést felmondta, amely 2013. május 6-án hatályosult.

[3] A szerződésből eredő hitelezői követelést két alkalommal engedményezték, második alkalommal a felperesre. 2013-ban és 2017-ben az engedményezésekről az alpereseket értesítették és felszólították őket a teljesítésre, velük szemben azonban végrehajtást nem indítottak. A 2021. augusztus 5-i keresetindítást követően 2022. május 26-án az engedményezésekben részt vett felek – nyilatkozat jogátruházásról elnevezésű okiratokban – úgy nyilatkoztak, hogy a kölcsönszerződésből eredő követelés engedményezésével együtt az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeinek levonásához fűződő jog is átruházásra került.

A kereset és az alperesek védekezése

[4] A felperes elsődlegesen 26.674.136 forint egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket a kölcsönszerződés teljesítéseként. Másodlagosan a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását és az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 37.825.266 forint megfizetésére.

[5] Az alperesek kérték a kereset elutasítását. Az elsődleges kereset vonatkozásában a követelés elévülésére, valamint a kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázat korlátlan viseléséről szóló rendelkezése tisztességtelenségére hivatkoztak, továbbá vitatták a követelésösszezszerűségét. Ezeket meghaladóan a másodlagos kereset vonatkozásában a felperes perbeli legitimációját is vitatták.

Az első- és a másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[7] Indokolása szerint a követelés elévült. A BH2014. 151. számon közzétett határozatban és a Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú határozatában írtakkal egyezően arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével végrehajthatóvá válnak, így a végrehajtási jog elévülése a teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik, az elévülés megszakítására pedig a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (3) bekezdése az irányadó. A Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú határozatától azonban eltért abban a kérdésben, hogy milyen módon alakul a követelés elévülése abban az esetben, ha a jogosult közvetlen végrehajtás helyett ugyanarra a követelésre marasztalás iránti pert kezdeményez. Az elsőfokú bíróság következtetése szerint nem függhet a jogosult választásától, hogy az elévülést mely cselekmények szakítják meg, az elévülés megszakítására a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése vagy a (3) bekezdése alkalmazandó-e. Közokiratba foglalt követelés esetén ezért az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg [rég Ptk. 327. § (3) bekezdés]. A felperes 2013. május 7-én esedékessé vált követelésének elévülését így nem szakította meg a 2017. május 16-i írásbeli felszólítás, a perindítás közömbös, ezért a követelés 2018. május 7-én elévült.

[8] A másodlagos keresettel kapcsolatban kiemelte, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményének levonása tárgyában nem áll fenn a közvetlen végrehajtás lehetősége, így a követelés elévülését elvben megszakíthatja a jogosult írásbeli felszólítása is [rég Ptk. 327. § (1) bekezdés]. A felperes azonban az írásbeli felszólítást nem a másodlagos keresetben megjelölt szerződés érvénytelenségére, hanem a szerződés teljesítésére alapította, ezért az nem volt alkalmas az elévülés megszakítására (BH2014. 106.).

[9] Az elsőfokú bíróság így mindkét kereset vonatkozásában arra a következtetésre jutott, hogy a követelés elévült. Megjegyezte azonban, hogy a másodlagos kereset vonatkozásában nem áll fenn a felperes keresetösségi joga, mert az általa csatolt nyilatkozat nem bizonyította a jogátruházás láncolatát, valamint a felek jogviszonyára irányadó régi Ptk. nem ismerte a jogátruházás intézményét.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] Indokolása szerint a BH2014. 151. számon közzétett határozat, valamint a Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú határozata alapján a közvetlen végrehajtás lehetősége ellenére marasztalási pert indító jogosult követelésének elévülése megszakadhat írásbeli felszólítással [rég Ptk. 327. § (1) bekezdés]. A felperesnek az elsődleges keresettel érvényesített követelése így nem évült el. A másodfokú bíróság ezért érdemben vizsgálta az alperes érvénytelenségi kifogását, amit alaposnak ítélt. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt nem döntött a szerződés érvényességéről vagy érvénytelenségéről, de ez nem ad alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tartalmának lényege, hogy az árfolyam változása esetén a törlesztőrészlet növekedhet. A Kúria Gfv.VI.30.366/2021/12. számú határozata, valamint a Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozat alapján arra a következtetésre jutott, hogy a tájékoztatás nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének. A perbeli kockázatfeltáró nyilatkozat csak az árfolyamváltozás hatására növekedhető törlesztőrészletről tesz lakonikus említést. Ezt meghaladóan azonban az is szükséges, hogy a tájékoztatás egészéből a fogyasztó értékelni

tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit. A perbeli tájékoztatásból pedig ez a figyelemfelhívó, figyelmeztető jelleg teljes mértékben hiányzik. A kölcsönszerződés így – a tájékoztató nem világos és nem érthető voltából fakadóan – tisztességtelen, ezért érvénytelen, semmis, a kölcsönszerződés teljesítésére irányuló elsődleges kereset így alaptalan.

[12] A másodlagos keresettel kapcsolatban a másodfokú bíróság is arra a következtetésre jutott, hogy a felperes engedményesként nem rendelkezik keresetösségi joggal, de az elsőfokú ítéletben írtaktól eltérő okokból. Egyrészt a jogátruházásról szóló későbbi nyilatkozatok tartalmát nem támasztják alá a korabeli iratok: az engedményezésekről szóló értesítések nem szóltak jogátruházásról, az engedményezési szerződéseket pedig nem csatolták. Másrészt az érvénytelenség jogkövetkezményének levonása nem jog, az át nem ruházható. Míg a jog cselekvési lehetőség, addig az érvénytelenség olyan szankció, amely a szerződő feleket sújtja. Érvénytelenség esetén a jogrend nem a felek jogosításáról, hanem szankcionálásáról, jogkövetkezményekkel sújtásáról gondoskodik. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:202. §-a lehetővé teszi jog átruházását. Az érvénytelenség és jogkövetkezményei szankciós jellege alapján az érvényessé nyilvánítás nem minősül forgalomképes jognak, így az nem átruházható. A felperes ezért a jogátruházás szabályai alapján nem kérhette az érvénytelen szerződés érvényessé nyilvánítását, legitimáció hiányában pedig szóba sem kerülhet az elévülés vizsgálata.

[13] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsődleges keresetet a szerződés érvénytelensége miatt, a másodlagos keresetet a felperes perbeli legitimációjának hiányában ítélte alaptalannak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, valamint elsődlegesen az alperesek 26.674.136 forint egyetemleges megfizetésére való kötelezését, másodlagosan a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását és az alperesek 45.002.258 forint egyetemleges megfizetésére való kötelezését. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 209. §-át, a 200. § (1) bekezdését, a 209/A. § (2) bekezdését, valamint a 328. §-át és a 329. §-át.

[15] Az elsődleges keresettel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság helytelenül értelmezte az Európai Unió Bíróságának gyakorlatát, az árfolyamkockázati tájékoztató megfelelő volt. Ennek indokolása körében megismételte a fellebbezésében előadottakat.

[16] A másodlagos keresettel kapcsolatban is megismételte a fellebbezésében előadottakat. Ezt meghaladóan arra hivatkozott, hogy a Kúria Gfv.VI.30.183/2021/4. és a 30.087/2021/7. számú határozata szerint az engedményezésnél különbséget kell tenni a követeléshez kapcsolódó és a szerződés egészéhez kapcsolódó jogok között. Az előbbieket átszállnak a követelés átruházásával együtt, az utóbbiak – ideértve az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeivel kapcsolatos jognyilatkozatot is – viszont csak egy kifejezetten erre irányuló, jogátruházó szerződéssel kerülhetnek az engedményeshez. Hangsúlyozta, hogy mindkét ítélet tényállását képező szerződés a régi Ptk. hatálya alatt jött létre. Kifejezetten

hivatkozni kívánt „a döntés 11. és 15. bekezdésében lévő indokolásra. Az első- és a másodfokú bíróság is eltért a fenti döntéstől, mivel álláspontjuk szerint nincs lehetőség jogátruházásra az érvényessé nyilvánítás körében”. A Jpe.III.60.037/2023. számon folyamatban lévő jogegységi eljárásra figyelemmel kérte a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését.

[17] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[18] Indokolásuk szerint a másodfokú bíróság helyesen értelmezte és alkalmazta az ügy eldöntésének alapjául szolgáló anyagi jogszabályhelyeket. Helytálló következtetést vont le a kölcsönszerződés érvénytelensége kapcsán, ezért helyesen utasította el az elsődleges keresetet, figyelemmel a Kúria határozataira is. A másodlagos kereset körében is helyes jogi álláspontot foglalt el. Egyrészt a becsatolt iratok nem tartalmaztak jogátruházást, másrészt a jogátruházáshoz – az engedményezéssel szemben – valamennyi szerződéses fél megállapodása szükséges, ilyen pedig nem történt. A Kúria határozatai alapján a szerződés érvénytelenségének megállapításához fűződő jogi érdek nem engedményezhető. A jelen ügyben alkalmazandó régi Ptk. nem ismerte a jogátruházást, a szerződéses pozíció cseréjére csak valamennyi szerződő fél konszenzusa alapján lett volna lehetőség sui generis háromoldalú megállapodással. Az érvénytelenség jogkövetkezménye levonása iránti igény nem engedményezhető, az legfeljebb a szerződésátruházás keretében szállhat át, amelyhez azonban valamennyi fél megállapodása szükséges.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással kérhető. A felperes felülvizsgálati kérelme IV. pontja első bekezdésében jogszabálysértés miatt kérte a jogerős ítélet felülvizsgálatát, míg „[a] felülvizsgálat jogi indokai” cím alatti b) pontban – a jogszabálysértés indokolása körében – a másodlagos keresettel összefüggésben a Kúria két határozatától való eltérésre utalt. E nyilatkozatokat – tartalmuk szerint [Pp. 110. § (3) bekezdés] – a Kúria úgy értékelte, hogy a felperes jogszabálysértésre hivatkozással kéri a jogerős ítélet felülvizsgálatát, és a jogszabálysértés indokolása körében hivatkozik a Kúria két közzétett határozatától való eltérésre.

[20] A Pp. 413. § (1) bekezdése és a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[21] Az 1/2017. PJE jogegységi határozat szerint megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes

törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást, és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[22] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is.

[23] A felperes a megsértettként megjelölt jogszabályhelyek közül a régi Ptk. 209. §-a, a 328. §-a és a 329. §-a vonatkozásában megsértett konkrét jogszabályhelyet, az általa megsértettként állított jogszabályi rendelkezés konkrét bekezdését nem jelölte meg. Nem adta elő e körben azt sem, hogy a jogerős ítélet pontosan milyen tartalmú jogszabályi rendelkezést milyen okból sért, ezért nem volt lehetséges a megsértettként állított jogszabályhely beazonosítása. Ez a hiányosság önmagában kizárta e jogszabálysértések érdemi vizsgálatának a lehetőségét.

[24] A felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértések érdemi vizsgálatát a következő körülmények is kizárták.

[25] A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, nem az elsőfokú bíróság ítélete [Pp. 406. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelemben ezért a támadott jogerős ítélet jogszabálysértését kell előadni, és a jogerős ítélet által megsértett jogszabályhelyet kell megjelölni. Nem alkalmas érdemi felülbírálatra az a felülvizsgálati kérelem, amely nem tartalmazza a felülvizsgálat tárgyát, azaz az arra vonatkozó érvelést, hogy a jogerős bírósági döntés miért jogszabálysértő (Kúria Kfv.IV.35.169/2014/4., megjelent: BH2015. 241.). A felülvizsgálati kérelem által helyesnek tartott jogi álláspont érveit a jogerős ítélet indokolásával kell ütköztetni (Kúria Pfv.VI.20.844/2019/4., megjelent: BH2020. 331.). A jelen ügyben az elsőfokú bíróság ítéletében a követelés elévülése miatt ítélte alaptalannak mindkét keresetet {[34]}. A felperes fellebbezésében ebből arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződést érvényesnek tartja (12.P.88.481/2021/24. 7. oldal első bekezdés). Az alperesek védekezésére figyelemmel azonban fellebbezése 2.b) pontjában az

árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelésére, 2.d) pontjában a másodlagos kereset alaposágára hivatkozott, valamint mindezeket indokolta. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság – eltérő jogi álláspontja miatt – a kölcsönszerződés érvényességéről vagy érvénytelenségéről nem döntött {[15] I.b) pont első bekezdés}. A másodfokú bíróság ezért részletesen indokolta, hogy az árfolyamkockázati tájékoztató miért nem felelt meg a Kúria – általa pontosan megjelölt – határozataiban megfogalmazott mércének, ami miatt a szerződés érvénytelen, az elsődleges kereset alaptalan {[15] I.b) pont}. A másodlagos kereset alaptalanságát is részletesen indokolta {[16]}, de nem azzal, hogy a régi Ptk. a jogátruházás intézményét nem ismerte – mint ahogy az elsőfokú ítélet [38] bekezdése szövege –, hanem azzal, hogy az általa vázolt jog-fogalom nem teszi lehetővé az érvénytelen szerződés bírósági érvényessé nyilvánítását forgalomképes jognak minősíteni. A jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság indokaitól való eltérése ellenére a felperes felülvizsgálati kérelmében, annak jogi indokai cím alatt szerepeltetett a) pontjában az elsődleges keresettel összefüggésben, b) pontjában a másodlagos kereset vonatkozásában csak megismételte az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltára hivatkozó fellebbezése tartalmát anélkül, hogy az általa helyesnek tartott jogi álláspont érveit ütköztette volna a jogerős ítélet indokolásával. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem ebben a vonatkozásban nem alkalmas érdemi felülbírálatra, mert nem tartalmazza a jogerős ítélet jogszabálysértő voltával összefüggő jogi érvelést.

[26] A felperes a másodlagos keresettel kapcsolatos jogerős döntés jogszabálysértése indokolásával összefüggésben a Kúria két határozatától való eltérésre is hivatkozott. Idézte a két határozat közös elvi tartalmát, valamint úgy nyilatkozott, hogy kifejezetten hivatkozni kíván „a döntés” 11. és 15. bekezdésében lévő indokolásra. A felperes felülvizsgálati kérelmében azonban a hivatkozott határozatok mindegyike vonatkozásában külön-külön nem adta elő, hogy azok mely részében, milyen jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben található olyan jogértelmezés és milyen tartalommal, amit a jogerős ítélet sért. A jogerős ítélet alapján a másodfokú bíróság a jogátruházással kapcsolatban a Ptk. 6:202. §-át értelmezte és alkalmazta. A felperes felülvizsgálati kérelmében ennek helytelenségére is hivatkozott, mert a szerződés a régi Ptk. hatálya alatt jött létre, de ezzel összefüggésben megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg. A Kúria ezért a Ptk. 6:202. §-a alkalmazandóságát nem vizsgálhatta. A felperes által megjelölt kúriai határozatok a régi Ptk. értelmezésére és alkalmazására vonatkoznak, a felperes ugyanakkor nem jelölte meg, hogy mely jogszabályi rendelkezés körében, milyen okból azonos vagy eltérő a két Ptk. szabályozása, így a jogerős ítélet milyen jogszabályi rendelkezést sért. A Kúria a másodlagos keresettel összefüggésben emiatt sem végezhetette el a jogerős ítélet felülvizsgálatát, nem fejthette ki az azzal kapcsolatos álláspontját.

[27] A felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértések érdemi vizsgálatának lehetősége hiányában a Kúria nem rendelte el a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését a Jpe.III.60.037/2023. számon folyamatban lévő jogegységi eljárás miatt.

[28] Mindezek alapján a Kúria nem állapította meg, hogy a jogerős ítélet sértene a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[29] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 82. § (1)-(2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezni kellett őt a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő alperesek ügyvédi képviselettel felmerült, felszámított felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a Pp. 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *b)* pontja, a 3. § (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[30] A felülvizsgálati eljárásban az illeték alapja a másodlagos kérelemre figyelemmel 45.002.258 forint. A felülvizsgálati eljárás illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján 3.500.000 forint. A felperes felülvizsgálati kérelmében az illeték alapját tévesen jelölte meg, továbbá csak 2.667.413 forint felülvizsgálati eljárási illetéket fizetett meg. A Kúria ezért az Itv. 74. § (2) bekezdése értelmében felhívta a felperest leletezés terhe mellett a meg nem fizetett illeték megfizetésére.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el az alpereseknek a Pp. 405. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés *a)* pontján alapuló kérelmére.

[32] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2024. április 23.

Dr. Szabó Klára s. k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s. k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s. k. bíró, Dr. Magosi Szilvia s. k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k. bíró